

[Pinstrup.]

ærede Landbrugsminister. Ogsaa i Eftermiddags gik den højtærede Ministers Udtalelser ud paa at sætte Landbrugserhvervet i en glimrende Belysning som særligt nydende gode Tider, samtidig med at han udtalte sin Beklagelse over, at Landbrugserhvervet betalte for lidt i Skat. Det synes, som om den højtærede Minister ganske har glemt, hvordan Landbruget var stillet i de haarde Krisetider, det har gennemgaaet. Det er jo kun et Par Aar siden, og den højtærede Landbrugsminister kan dog ikke mene, at de Vanskeligheder, som Landbruget den Gang kom ud for for store Deles Vedkommende og for særdeles mange Landbrugs Vedkommende, saadan fuldkommen kan være overstaaet og overvundet, fordi vi har haft et Par gode Høstaaar. Man maa ikke, naar der er Tale om Landbruget, glemme, at det er et ganske ubeskyttet Erhverv. Det er ikke et Erhverv, der snylter paa andre, paa andre Erhverv og lader dem betale en Part af deres Udgifter. Det kan godt være, at Landbrugsministeren ikke har det saadan, at han absolut skal leve af sit Landbrug, men han maa nu være kendt med, kan ikke undgaa at være kendt med, hvordan Stillingen til for ganske nylig har været.

For øvrigt er det ikke min Hensigt at komme ind paa at tale om Enkeltheder i disse Lovforslag, det er gjort saa udmærket af mit Partis Ordfører, som det vel kan forlanges. Jeg vil i Særdeleshed dvæle ved, fremsætte nogle Betragtninger over de to Spørgsmaal, som tiltrækker sig Hovedinteressen, nemlig Ekspropriation og Fæstevæsen.

Maa jeg allerførst i Anledning af nogle Udtalelser, som har været fremme, navnlig i den radikale Presse, protestere mod den Udlægning, man gjorde af mine Udtalelser under Finanslovbehandlingen om dette Fæstevæsen. I disse Blade slog man fast, at jeg havde stillet mig afgjort imod i det hele taget Oprettelsen af flere selvstændige mindre Jordbrug. Det er jo fuldkommen urigtigt. Sammen med mit Parti er jeg ganske rede til at støtte Oprettelsen fremdeles af saadanne selvstændige Jordbrug.

Vi er nu i vor politiske Udvikling kommet til det Stadium, da Socialdemokratiet her i Landet har et Flertal i Folketinget til Vedtagelse af et af Socialismens vigtigste Programpunkter, nemlig Ophævelsen af den private Ejendomsret, den private Ejendomsret til Produktionsmidlerne, og dertil regnes fra socialistisk Side Jord, Grund, Bygninger, Fabrikker, Samfærdelsesmidler og meget andet mere. Vor

Grundlov erkender, at den private Ejendomsret er en Grundpille i vor Forfatning og et Værn og en Sikring for en sund og fremadskridende Samfundsdannelse, og har derfor omgærdet den private Ejendomsret med særlige Sikkerhedsbestemmelser om Ejendomsrettens Ukrænkelighed og om, at den private kun kan tilpligtes at afstaa sin Ejendom, naar Almenvellet kræver det, og da mod fuld Erstatning. Som det har lydt fra flere af mine Partifæller, vil jeg hævde, at Almenvellet ikke kræver Ekspropriation af Jord, fordi, som paavist, og nu nylig ogsaa af den ærede sidste Taler, Jorden i Virkeligheden er det billigste her i Landet i Forhold til Priserne før Krigen. Det er, som jeg før har sagt, ikke det, som Jorden koster, der gør det dyrt at etablere et mindre Landbrug. Det er Bygninger og Inventar, takket være ogsaa de tarifmæssige Priser og Lønninger, som opretholdes af Bygningshaandværkerne, fordi de ikke har nogen udenlandsk Konkurrence. De kan selv i deres Fagforeninger bestemme Tarifferne, og det gør de fuldt ud. Hertil kommer, at den foreslaaede Ekspropriationslov ikke giver fuld Erstatning. Derfor er et Lovforslag som dette om Ekspropriation af Jord efter min Mening grundlovsstridigt og bør efter min Opfattelse behandles som saadant; det krænker en af vor Grundlovs allervigtigste og betydningsfuldeste Paragraffer. De to Partier, Socialdemokratiet og det radikale Venstre, vil hermed overføre Jord fra privat Eje til Stats eje for dernæst at give en anden Bruger den i Fæste.

Fæstenavnet er jo noget, man før har protesteret stærkt imod at faa hæftet paa 4. Oktober-Loven, det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har stærkt protesteret derimod, men nu er man endelig gaaet til Biddet og erkender, hvad det er. Saavel den højtærede Landbrugsminister som den radikale Ordfører har her i Dag udtalt deres Erkendelse af, at det er Fæste, og det kan naturligvis heller ikke være holdbart at paastaa noget andet, thi naar een Part ejer Jorden, og en anden ejer Bygningerne, saa er det klart, at saa er det et Fæsteforhold. I Forbindelse med det Forslag, som er averteret at ville komme, om forøget Grundskyld vil man dermed fratage danske Landmænd Jordværdien, den Værdi, som de ærligt og redeligt efter vort Lands Love har købt og betalt. Dermed er vi ved Indledningen til Indførelse af den gamle ulykkelige Brugsform, Fæstet, igen. Offentligt Fæste siger man — ja, det kan omfatte baade Statsfæste og kommunalt